

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 16. kolovoz 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Božja je dobrota otvorena svim potrebama njegovih stvorenja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Evanđelju ove nedjelje (usp. *Mt* 15, 21-28) opisan je susret između Isusa i žene Kanaanke. Isus boravi na sjeveru Galileje, na tuđem teritoriju, da bude malo sa svojim učenicima podalje od mnoštva koja ga traži u sve većem broju. Uto dolazi žena koja moli da pomogne njezinoj bolesnoj kćeri: „Smiluj mi se, Gospodine!“ (r. 22). Taj je vapaj plod života obilježenog patnjom, osjećaja bespomoćnosti majke koja gleda kako joj kćer muči zlo i ne može je izliječiti. Isus je isprva ignorira, ali ova majka inzistira, inzistira čak i kad Učitelj kaže učenicima da je poslan samo „izgubljenim ovcima doma Izraelove“ (r. 24), a ne poganima. No ona i dalje ustraje u svojoj prošnji i u tom trenutku on je kuša citirajući poslovicu – ovo zvuči gotovo pomalo okrutno: „Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima“ (r. 26). A žena odmah, spremno, tjeskobna odgovara: „Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!“ (r. 27).

Ovim riječima ova majka pokazuje da je shvatila kako je dobrota Svevišnjega Boga, prisutnog u Isusu, otvorena svim potrebama njegovih stvorenja. Ta mudrost puna pouzdanja pogađa Isusovo srce te mu se iz grudi otimaju riječi divljenja: „O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš“ (r. 28). Koja je to velika vjera? Velika je vjera ona koja donosi svoju povijest života, označenu također ranama, do nogu Gospodinovih moleći ga da je On izliječi, da joj dadne smisao. Svatko od nas ima vlastitu povijest i to nije uvijek čista povijest, mnogo puta je to teška povijest, s mnogo boli, s mnogo nevolja i mnogo grijeha. Što da ja činim sa svojom poviješću? Da je skrivam? Ne! Moramo je donijeti pred Gospodina: „Gospodine, ako želiš, možeš me ozdraviti!“ To je ono što nas uči ova žena, ova dobra majka: hrabrost da se iznese svoju vlastitu povijest boli pred Boga, pred Isusa; dotaći Božju nježnost, Isusovu nježnost. Posvjedočimo tu povijest, tu molitvu: neka se svaki od vas sjeti svoje povijesti. U povijesti uvijek ima loših stvari, uvijek. Pođimo k Isusu, pokucajmo na Isusovo srce i recimo mu: „Gospodine, ako želiš, možeš me ozdraviti!“ A to ćemo moći učiniti ako budemo uvijek imali Isusovo lice pred sobom, ako shvatimo kakvo je Kristovo srce: srce koje ima suosjećanja, koje nosi na sebi naše boli, koje nosi na sebi naše

grijehe, naše pogreške, naše neuspjehe.

Ali to je srce koje nas ljubi takve kakvi jesmo, bez uljepšavanja. „Gospode, ako želiš, možeš me ozdraviti!“ A za to je potrebno razumjeti Isusa, dobro upoznati Isusa. Uvijek se vraćam savjetu koji vam redovito dajem: uvijek nosite sa sobom malo džepno Evanđelje i svaki dan pročitajte po jedan odlomak. Nosite Evanđelje: u torbi, džepu, pa i u mobilnom uređaju, kako biste vidjeli Isusa. I ondje ćete pronaći Isusa onakvog kakav On jest, kakvim se predstavlja; naći ćete Isusa koji nas ljubi, koji nas jako voli, koji nas silno ljubi. Sjetimo se molitve: „Gospodine, ako želiš, možeš me ozdraviti!“ Lijepe li molitve! Neka Gospodin pomogne svima nama moliti tu lijepu molitvu kojoj nas uči ta poganka: ne kršćanka, ne Židovka, nego poganka.

Neka nas Djevica Marija zagovara svojom molitvom da radost vjere i želja da je prenosimo drugima svjedočenjem skladnoga života porastu kod svake krštene osobe, neka nam dadne hrabrost približiti se Isusu i reći mu: „Gospodine, ako želiš, možeš me ozdraviti!“

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

nastavljam moliti za Libanon i za ostale dramatične prilike u svijetu u kojima se ljudima nanosi patnju. U mislima mi je i draga Bjelorusija. Pažljivo pratim situaciju nakon izbora u toj zemlji i pozivam na dijalog, odbacivanje nasilja i poštivanje pravde i zakona. Povjeravam sve Bjelorusce zaštiti Gospe, Kraljice mira!

Srdačno pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz različitih zemalja. Poseban pozdrav brazilskim redovnicima koji se nalaze ovdje u Rimu – s mnogobrojnim zastavama – ti redovnici u duhu prate Prvi nacionalni tjedan posvećenog života, koji se slavi u Brazilu. Ugodan vam tjedan posvećenog života. Samo naprijed! Upućujem također pozdrav hrabroj djeci Bezgrješne!

Ovo su dani odmora. Neka budu vrijeme počinka tijela, ali i duha kroz trenutke posvećene molitvi, tišini i opuštajućem doticaju s prirodnim ljepotama, tim Božjim darom. To nas ne smije navesti da zaboravimo probleme izazvane Covid bolešću: mnoge obitelji nemaju posao, ostale su bez posla i nemaju što jesti. Neka naš ljetni odmor prati i dobročinstvo i blizina s tim obiteljima.

Želim vam svima ugodnu nedjelju i dobar tek! I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Doviđenja!